

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapjogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása
Ügyintéző:
Telefon
E-mail:

HATÁROZAT

Panaszos képviselőjében előterjesztett panasz tárgyában, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete alapján megismételt közigazgatási hatósági eljárás során – figyelemmel a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azzal szemben közigazgatási per indítható.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a vitatott határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy postára adni. A keresetlevél benyújtásának a határozat hatályosulására nincs halasztó hatálya. Tájékoztatom, hogy a keresetlevelet elektronikus úton is benyújthatja, azonban a jogi képviselő, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére ez kötelező. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban. A keresetlevél elektronikus előterjesztésére szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/kozigazgatasi-per-birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le. Eljárási költség nem merült fel.

A határozatot kapják:

- 1.) panaszos (képviselője útján)
- 2.) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3.) Rendőr-főkapitányság (tájékoztatásul)
- 4.) Irrattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos képviselője útján panaszt terjesztett elő a Panasztestületnél a vele szemben a * szám előtt, majd a Rendőrkapitányságon fogatosított rendőri intézkedések kapcsán.

A megismételt eljárásban az alábbi panaszokat vizsgáltam:

- az előállítás indokolatlan hossza;
- előállítás várható időtartamáról szóló közlés elmaradása.

II.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalásában úgy ítélte meg, hogy a rendőri intézkedés okozta alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokolttá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

III.

Az országos rendőrfőkapitány a lefolytatott közigazgatási hatósági eljárást követően * számú döntésben a rendőri intézkedés elleni panaszt – minden tekintetben – elutasította.

A főkapitányi döntéssel szemben a Panaszos – képviselője útján – keresetet terjesztett elő, kérve annak hatályon kívül helyezését és az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) új eljárásra kötelezését.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: Bíróság) jogerős ítéletében az előállítás indokolatlan hossza és az előállítás várható hosszáról való tájékoztatás vonatkozásában tett megállapításait megsemmisítette és e körben új eljárás lefolytatását rendelte el. Egyebekben a Panaszos keresetét elutasította.

IV.

A tényállás tisztázása érdekében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1)-(2) bekezdése alapján lefolytatott bizonyítási eljárás során az alábbi bizonyítási eszközök kerültek beszerzésre:

- panaszbeadvány;
- ügyvédi meghatalmazás;
- Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Járőrszolgálati Alosztály elfogás végrehajtásáról szóló jelentése;
- az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személy őrzésével és ellátásával kapcsolatos feladatokról szóló nyomtatvány;

- a fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megtörténtéről, a hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről szóló nyilatkozat;
- a fogvatartott személy élelemmel történő ellátásáról szóló nyilatkozat;
- tanú kihallgatásáról szóló jegyzőkönyvek;
- védő kirendeléséről szóló határozat;
- feljegyzés;
- gyanúsított kihallgatásáról szóló jegyzőkönyv;
- a Tevékenység-irányítási Központ vezetőjének jelentése;
- a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Őr- és Kísérőszolgálati Alosztály jelentése;
- a Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Bűnüldözési Alosztály jelentése;
- a Rendőrkapitányság vezetőjének jelentése;
- a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Járőrszolgálati Alosztály jelentése;
- a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Járőrszolgálati Alosztály jelentése;
- a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály jelentése;
- a Robotzsaru Neo Integrált ügyviteli és ügyfeldolgozó rendszerben (a továbbiakban: Rzs Neo rendszer) rögzített, majd kinyomtatott, „Ügyirat adatai” című és a Rendőrkapitányság ügyében végzett eljárás cselekményeket rögzítő adatlap;
- a személyes szabadságot korlátozó intézkedésről készült jelentés Rzs Neo rendszer adatlapja.

V.

A rendelkezésre álló – a határozat IV. részében felsorolt – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

*-n *-kor a Panaszos bejelentést tett a 112-es segélyhívó telefonszámra, amelyben előadta, hogy bokaszalag szakadása miatt két mankóval jár és a Fővárosi Önkormányzat munkatársai miatt nem tud bejutni a lakásába és ebből adódóan rendőri segítséget kért a helyszínre.

*-n *-kor a Fővárosi Önkormányzat Rendészeti Igazgatóság képviselője telefonos bejelentést tett az „Ügyeletre”, miszerint a * szám előtt, munkavégzés közben egy közterület-felügyelőt bántalmaztak.

A bejelentéseket követően *-kor a Tevékenység-irányítási Központ az alárendeltségébe tartozó Rendőrkapitányság munkatársait irányította a helyszínre. A rendőrök az Rtv. 13. § (1) bekezdésében rögzített intézkedési kötelezettségükből adódóan *-kor jelentek meg az adott címen, majd felvették a kapcsolatot a helyszínen tartózkodó érintettekkel és az alábbiakat állapították meg.

A közterület-felügyelők a * szám előtt egy szabálytalanul parkoló személygépkocsi elszállításának munkálatait végezték. Az elszállítani kívánt személygépkocsi teherautóra emelődaruval történt felrakódása közben, * közterület-felügyelőt hátulról – jobb oldali bordáját – ütés érte. A közterület-felügyelő az ütés irányába nézett és egy nő [a Panaszos] állt előtte. A Panaszos két mankót tartva állt, az egyik lába be volt gipszelve. A közterület-felügyelő az ütésről kérdőre vonta a Panaszost, aki nagyon feldúlt volt. A Panaszos azt állította a közterület-felügyelőnek, hogy azért ütötte meg, mert hiába ordibált neki, nem figyelt rá. A Panaszos feldúltan elmondta még a közterület-felügyelőnek, hogy a * elvette a parkolóhelyüket, ebből adódóan csak a társasházuk udvarán tudnak parkolni, de a közterület-felügyelet szállítójárműve szabálytalanul elállta az utat, ezért nekik indokolatlanul várakozniuk kell. A közterület-felügyelő igazolványának, illetőleg jelvényének felmutatásával igazolta magát és tájékoztatta a Panaszost, hogy az Önkormányzat Rendészeti Igazgatóság hivatalos személye (a Büntető

Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 459. § (1) bekezdés 11. pont k) alpontja) és igazolásra szólította fel a Panaszost.

A rendőrök az érintettek meghallgatását követően a környéken adatgyűjtés hajtottak végre, ennek alkalmával ellenőrizték a cselekmény helyszínének környezetében működő térfigyelő kamerák felvételeit.

Mindezeket követően a Rendőrkapitányság beosztottjai *-kor előállították a Panaszost a Rendőrkapitányságra. A Panaszos *-kor került átadásra a további intézkedések végrehajtására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Rendőrkapitányság munkatársainak, ahonnan *-kor került szabadon bocsátásra.

VI.

A Bíróság ítéletében – annak rendelkező részében – az alábbiak szerint döntött:

„A bíróság az alperes [az ORFK] határozatának az előállítás indokolatlan hossza és az előállítás várható hosszáról való tájékoztatás vonatkozásában tett megállapításait megsemmisíti, és e körben az alperest új eljárásra kötelezi. Egyebekben a keresetet elutasítja.”¹

A Bíróság ítéletének indokolása az alábbiakat tartalmazza:

„(...) A bíróság megállapította az alperesi [ORFK] határozat tényleges és valós érdemi indokolást nem tartalmaz arról, hogy melyek voltak azok a krimináltaktikai okok, amelyek indokolták, továbbá a nyomozást miért és miként segítette az, hogy az egészségügyi állapota miatt előállító helyiségben el nem helyezett, a fekvő gipsze miatt kényszerűen csak két mankóra támaszkodva, fél lábon ugrálva közlekedni tudó felperest [a Panaszost] a rendőrségen a közterület-felügyelőket követően hallgatták meg akkor, amikor a helyszínen már meghallgatták a két közterület-felügyelőt, a felperest és az édesanyját is. Hangsúlyos az a körülmény is, hogy a két közterület-felügyelőt ugyanaz a rendőr főhadnagy hallgatta ki, amíg a felperest más személy, egy rendőr főtörzsőrmester – készenlétes nyomozó –. Így felmerül a kérdés, hogy korábbi időpontban a felperest miért nem hallgatta ki a kihallgatást fogantató rendőr főtörzsőrmester.”²

„Az alperesi [ORFK] határozat indokolása az előállítás várható hosszáról való tájékoztatással kapcsolatban csupán azt tartalmazza, hogy a hatályos szabályozás alapján, az előállítás várható időtartamának előzetes közlését jogszabályi előírás nem teszi kötelezővé. Ez utóbbi megállapítást az állásfoglalás [a Panasztestület állásfoglalása] is rögzíti azzal, hogy az Rtv. 20. § (2), 24. § (1) és a 33. § (4) bekezdéseiből levezethető, hogy az eljárás alá vont személyt – aki jelen esetben a felperes [a Panaszos] – a rendőrségnek tájékoztatnia kell az előállítás várható időtartamáról. Az állásfoglalás 22. oldal második bekezdésében az áll, hogy a rendőrségi gyakorlat szerint számos rendőrkapitányságon rendszeresített formanyomtatványt (nyilatkozatot) alkalmaznak, amelyen – egyebek mellett – a panaszos ez irányú tájékoztatása írásban megtörténik. Mindezek értelmében az alperesi határozat nem indokolja meg érdemben, hogy miért nem osztja az állásfoglalás fenti megállapításait, és miért nem tartja indokoltnak követni a hivatkozott rendőrségi gyakorlatot.”³

A Bíróság ítélete alapján jelen eljárásban az alábbi panaszpontok vonatkozásában kell döntést hozni:

- 1.) az előállítás indokolatlan hossza;

¹ Bíróság ítélet 1. oldal, rendelkező rész második bekezdése;

² Bíróság ítélet 6. oldal ötödik bekezdése;

³ Bíróság ítélet 7. oldal ötödik bekezdése;

2.) előállítás várható időtartamáról szóló közlés elmaradása.

VII.

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 97. § (4) bekezdése alapján:

„A bíróság határozatának rendelkező része és indokolása a megismételt eljárásban és a cselekménynek a bíróság határozatával elrendelt megvalósítása során köti az eljáró közigazgatási szerveket.”

A Bíróság döntése értelmében az alábbi panaszpont tekintetében érdemben a következők szerint döntöttem.

1.) Az előállítás indokolatlan hossza

A panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése, Btk. 310. § (1) bekezdés c) pontja, Btk. 459. § (1) bekezdés 11. pont k) alpontja.

A Panasztestület állásfoglalása szerint a Panaszosnak indokolatlanul, szükségtelenül és aránytalanul hosszú ideig kellett a rendőrkapitányságon tartózkodnia, amely súlyosan sértette a Panaszos személyes szabadsághoz fűződő alapvető jogát.

A Panasztestület álláspontjával nem értek egyet, a panasz kapcsán az alábbiakat állapítottam meg.

A panaszpont vizsgálatát megelőzően fontos leszögezni azt a tényt, hogy egy közterület-felügyelővel, – aki a Btk. 459. (1) bekezdés 11. pont k) alpontja alapján hivatalos személyként intézkedett a helyszínen – került konfliktusba a Panaszos.

Jelen határozat V. részének tényállása alapján megállapítom, hogy a Rendőrkapitányság munkatársai – a Panaszos által tanúsított magatartás alapján – okkal feltételezték azt, hogy a rendőrkapitányságra előállított Panaszos a Btk. 310. § (1) bekezdés c) pontja alapján hivatalos személy elleni erőszak büntett elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy.

A Panaszossal szembeni személyes szabadságot korlátozó intézkedés *-n *-kor vette kezdetét, majd *-kor, 5 óra 40 perc időtartam elteltével ért véget.

A Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Járőrszolgálati Alosztály *-n kelt, elfogás végrehajtásáról szóló jelentése szerint a Panaszos *-kor került átadásra a Rendőrkapitányság beosztottjainak.

A Rendőrkapitányság beosztottjai a bejelentés helyszínén * óra és * óra közötti időben tartózkodtak, így a helyszíni intézkedések mintegy 58 percet vettek igénybe. Ezen időtartam alatt a rendőrök összesen 4 személyt szóban meghallgattak – köztük a Panaszost is –, amelynek során a tényállást tisztázták, adatgyűjtést végeztek, ennek alkalmával ellenőrizték a környéken működő térfigyelő-kamerák felvételeit is.

A Panaszos *-tól történt előállításának időtartama alatt végrehajtott intézkedések, eljárási cselekmények vonatkozásában a rendelkezésekre álló bizonyítékok alapján tényszerűen a következők állapíthatók meg:

- A Panaszos előállító helyiségben történő elhelyezésére – egészségi állapotára figyelemmel – nem került sor. Ettől függetlenül, dokumentált módon *-kor tájékoztatást kapott jogairól, kötelezettségeiről, jogorvoslati lehetőségeiről, az előállító helyiség rendjéről.
- Nyilatkoztatták az esetleges sérüléseiről, betegségeiről, egészségügyi állapotáról, vallásgyakorlásával kapcsolatos esetleges igényeiről, nyilatkoztatták továbbá fogvatartásával kapcsolatos értesítési szándékáról, dohányzási, illetőleg ételmezesi igényéről is.
- Mindeközben a Panaszos előállítását foganatosító Rendőrkapitányság beosztottjai jelentést készítettek a Panaszos előállításáról, amelyben részletesen kitértek a helyszínen végrehajtott intézkedésekre és megállapításokra. A jelentés megírása – az Rzs Neo rendszer adatai alapján – *-kor fejeződött be.
- A Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály készenléti csoportvezetője – az akkor hatályban lévő – a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) rendelkezései alapján – a nyomozás elrendelését követően – *-* óra közötti időben, majd *-* óra közötti időben tanúként hallgatta ki a közterület-felügyelőket.
- A Panaszos részére *-kor a Be. 48. § (1) bekezdése alapján a határozatban védőt rendeltek ki. A készenléti csoportvezető *-kor feljegyzést készített a védő telefonon történt kiértesítésének eredményéről.
- A Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Bűnügyi Technikai Csoport munkatársa *-kor kezdte meg a Be. 179. § (1) bekezdése alapján a Panaszos gyanúsított kihallgatását, amely *-ig tartott.
- A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény rendelkezései alapján a Panaszost nyilvántartásba vették, ennek során * órai kezdettel ujj- és tenyérnyomat mintavételre, majd * órai kezdettel DNS mintavételre került sor.
- A Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Bűnügyi Technikai Csoport egy másik beosztottja *-kor kezdte meg a Be. rendelkezési alapján a Panaszos édesanyjának tanúkihallgatását, ami *-kor fejeződött be.
- Mindeközben *-kor a Panaszos szabadon bocsátásáról döntöttek az előállítás időtartamáról igazolást állítottak ki a részére.

Az előállítás időtartama kapcsán az Rtv. 33. § (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az előállítás „a szükséges ideig” tarthat. A szükséges idő ez esetben nyilvánvalóan az előállítás során elvégzendő feladatokhoz rendelt időt jelentette. Az előállítás tartamát nem az előállított személy szubjektív, kényelmi szempontjai határozzák meg.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a Panaszos előállításának időtartama alatt – a Panaszost érintően – érdemi, szükséges és folyamatos intézkedések, illetve eljárási cselekmények végrehajtására került sor, amelyek arányban álltak a Panaszos által a gyanúsításban szereplő bűncselekmény tárgyi súlyával.

A fentiekben ismertetett tényállás alapján felmerült a Panaszossal szemben hivatalos személy elleni erőszak bűncselekmény elkövetésének gyanúja, amely jellegénél fogva közvetett módon az államapparátus működését zavarja, illetőleg közvetlenül a jogszerű eljárást teljesítő hivatalos személyt sérti, amely erőszakos jellegű magatartást feltételez. Az ilyen jellegű cselekmények elkövetőivel szemben a határozott rendőri fellépés kifejezetten szükséges, amely alapvető társadalmi igényként – és a rendőri intézkedésekkel szemben támasztott elvárásként is – megfogalmazódik a köznyugalom és a közrend biztosítása érdekében.

Az előállítás ideje alatt végrehajtott intézkedések, eljárási cselekmények bevezetése és végrehajtása szükséges volt ahhoz, hogy a büntetőeljárást kellően megalapozó információk és adatok beszerzésre kerüljenek, és azok elégségesek legyenek a megalapozott gyanú közléséhez.

A Panaszos gyanúsított kihallgatásának időpontja az alábbi krimináltaktikai indokok alapján került megválasztásra:

A rendőrség által folytatott nyomozások nem egy egyszerű rutinfeladat alapján kerülnek végrehajtásra, hanem meghatározott jogi, kriminalisztikai, valamint az adott ügy egyediségéből fakadó követelményrendszer alapján. A nyomozás nem nélkülözheti a tervszerűséget és a szervezettséget, mivel csak így biztosítható a nyomozás teljessége, tárgyilagossága és gyorsasága, a nyomozási cselekmények és intézkedések megfelelő hatásfoka. A gyanúsított kihallgatását megelőzően a rendelkezésre álló adatok elemzése-értékelése, a gyanúsított kihallgatásához szükséges egyéb adatok összegyűjtése elengedhetetlen, ugyanis a beszerzett – a Be. előírásai szerint dokumentált – adatok alapozhatják meg az egyszerű gyanút a Be. szerinti megalapozott gyanú közléséhez. Kiindulási pont – jelen ügyben is – a beszerzett és rendelkezésre álló iratok (jegyzőkönyvek, jelentés) tanulmányozása, tanúk kihallgatása volt, majd ezek után kezdődhetett meg a Panaszos gyanúsított kihallgatása, amelyre kizárólag a megalapozott gyanú fennállása esetén kerülhetett sor. A tanúk helyszínen az intézkedő rendőrök általi „tájékoztató céllal” történt meghallgatása nem pótolja a Be. szigorú garanciális szabályait maradéktalanul érvényre juttató jegyzőkönyvi kihallgatást. Csak ez utóbbi szolgálat törvényes bizonyítékot a gyanú megalapozásához.

Krimináltaktikai alapelvekkel ellentétes lett volna a Panaszosnak a tanúkat megelőzően történő kihallgatása, ugyanis a megalapozott gyanú közlését meg kellett előznie a tényállásnak – a lehetőségekhez mérten – legteljesebb körű tisztázása, amelyhez eszközül szolgáltak a rendőri jelentésben foglaltak, illetve a tanúkihallgatások alkalmával rögzített nyilatkozatok. A gyanúsított kihallgatás előkészítése, a kihallgató személyes felkészülése nem oktan és felesleges időpocsékolás, hanem az eredményes kihallgatás elengedhetetlen feltétele. Az előkészítés és egyben a felkészülés első és alapvető mozzanata a rendelkezésre álló adatok célirányos elemzése-értékelése, a kihallgatáshoz szükséges adatok összegyűjtése. Ez a bázisa a kihallgató személyes felkészülésének, erre támaszkodva kell és lehet meghatározni a kihallgatás konkrét célját és az előkészítés további feladatait.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a Panaszos előállításának 05 óra 40 percig tartó időtartama – a Panaszossal szemben felmerült gyanú kizárásának vagy alátámasztásának

igénye alapján – indokolt, az arányosság és a krimináltaktikai szempontoknak megfelelő, kellő jogalap birtokában megalapozott volt, ezek alapján a panasz e tekintetben alaptalan.

2.) Az előállítás várható időtartamáról szóló közlés elmaradása

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 33. § (4) bekezdése, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 30. § (4) bekezdése.

A Panasztestület álláspontja szerint az Rtv. 20. § (2) bekezdése, az Rtv. 24. §-a és az Rtv. 33. § (4) bekezdés rendelkezéseiből levezethető az, hogy az eljárás alá vont személyt a rendőrségnek tájékoztatnia kell az előállítás várható időpontjáról. A Panasztestület kifejtette továbbá, hogy számos rendőrkapitányságon rendszeresített formanyomtatványt alkalmaznak, amelyen – egyebek mellett – a Panaszos ez irányú tájékoztatása írásban megtörténik.

A Panasztestület álláspontjával nem értek egyet és a panasz kapcsán az alábbiakat állapítottam meg.

A Panaszost valóban nem tájékoztatták az előállítás várható időtartamáról, ugyanis erre irányuló kötelezettséget jogszabály nem ír elő a rendőrség részére. A Panasztestület kiterjesztő értelmezés útján jutott arra a következtetésre, hogy a rendőrséget előzetes tájékoztatási kötelezettség terheli az előállítás várható időtartamáról.

A Panasztestület által hivatkozott három jogszabályhelyet külön-külön és együttesen is megvizsgálva megállapítottam, hogy azokból a várható időtartamra vonatkozó tájékoztatási kötelezettség nem következik. A rendőrség tevékenysége során jogalkalmazó rendvédelmi szervként lép fel, amelynek során nem lehet feladata jogelméleti következtetések levonása adott norma különböző részeinek alapjogi, vagy más szempontú értékelése útján, mert az könnyen kiterjesztő értelmezéshez és ezáltal jogbizonytalansághoz vezetne.

A meghivatkozott egyes rendőri szervek által folytatott gyakorlat nem keletkeztet kötelezettséget a rendőrség egésze részére, azt csak jogszabály írhatja elő. Irreális elvárás lenne az előzetes tájékoztatás adása, hiszen az előállítás kezdetekor sok esetben nem látható előre az esetleges további eljárási (pl.: közigazgatási-, szabálysértési-, büntetőeljárási) cselekmények időtartama. Mindez nem zárhatja ki annak lehetőségét, hogy egyszerű megítélésű ügyekben az előállítás várható idejéről tájékoztassák az előállított személyt.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a panasz e vonatkozásban is alaptalan.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Határozatom a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 323. § (1)-(3) bekezdésén, 75. §-án, XLVI. fejezete, 605. §-án, 608. §-án, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 29. § (1) bekezdésén, 39. § (1) és (6) bekezdésén, az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9. § (1) bekezdésén, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 62. § (1)-(2) és (4) bekezdésein, 81. § (1) bekezdésén, 113. § (1) bekezdés a) pontján, 114. §-án, 116. § (1)-(2) bekezdésein és (4) bekezdés a) pontján, 35. § (1) és (3) bekezdésein alapul.

A jogorvoslati jogosultságról, valamint a jogérvényesítés módjáról az Ákr. 81. § (1) bekezdésére, az Ákr. 113. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a 114. § (1) bekezdés I. fordulatára, illetőleg a 116. § (4) bekezdés a) pontjára, továbbá az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdésére és a 62. § (1) bekezdés h) pontjára tekintettel adtam tájékoztatást.

Budapest, 2018. december „ ”.

**Dr. Balogh János r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**